

РЕШЕНИЕ

№ 1535

гр. София, 27.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 173 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Б.Р.

при участието на секретаря В.К.

като разгледа докладваното от Б.Р. Гражданско дело № 20231110116952 по описа за 2023 година

Производството е по общия съдопроизводствен ред на ГПК.

Ищецът "*****" ЕАД чрез юрк. Д.Д. е предявил срещу ответника ЗД "*****" АД иск с правно основание чл. 124, ал. 1 вр. чл. 422 ГПК вр. чл. 411 КЗ за признаване за установено между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата от **883,33 лева**, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по щета № ***** за нанесени вреди на търговски обект - автомивка "Сонакс", находяща се в град Варна, Вълнолом - Морска гара, при пътно-транспортно произшествие, настъпило на 13.08.2021г. и причинено от водача на автомобил марка "Ситроен", модел "С5", рег. № *****, гражданската отговорност за който към датата на ПТП била застрахована при ответника, **ведно със законната лихва** от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (04.01.2023г.) до окончателното изплащане на сумата. Основателността на иска си ищецът обосновава с обстоятелството, че на 13.08.2021г. водачът на лек автомобил марка "Ситроен", модел "С5", рег. № *****, причинил виновно ПТП, при което бил увреден търговски обект - автомивка "Сонакс", находяща се в град Варна, Вълнолом - Морска гара. Към датата на събитието автомивката била собственост на "Порт Моторс" ЕООД, като за нея при ищеца била сключена застраховка "Индустриален пожар и други щети на имуществото" по полица № *****. За автомобила, управляван от причинилия произшествието водач, към датата на ПТП бил наличен договор с ответника за застраховка „Гражданска отговорност“. При ищеца била образувана преписка по щета № *****. След представена оферта застрахователят определил обезщетение от 883,33 лева, от което прихванал дължимия вноска по полицата, като изплатил на правоимащото лице обезщетение от 701,12 лева. Сочи, че има право на регрес срещу ответника като застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" за изплатените суми. В насрочените по делото публични съдебни заседания ищецът се представлява от юрк. С.П., която поддържа предявения иск, включително в хода на устните състезания.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът ЗД "*****" АД чрез юрк. Ц.Д. е

депозирал Отговор на исковата молба, вх. № 181588/26.06.2023г. на СРС, с който оспорва предявения иск като неоснователен. Изтъква, че ищецът следва да докаже всички свои твърдения. Не оспорва, че гражданската отговорност на водача на автомобила към датата на ПТП е била застрахована при него. Към дружеството била отправена регресна претенция, но ответникът поискал да му бъдат представени документи за собственост на увреденото имущество и документ, който да доказва извършено плащане към застрахования, което така и не било направено от ответника. Оспорва се иска по размер, като претендираната сума не отговаряла на действителната стойност на причинените вреди. Оспорва ищецът да е изплатил застрахователно обезщетение. Изрично уточнява, че оспорва сочения в исковата молба механизъм на ПТП и вината на застрахования при него водач. В насрочените по делото публични съдебни заседания ответникът се представлява от юрк. Ц.Д. или не изпраща представител. Предявеният иск се оспорва.

Софийският районен съд, като взе предвид подадената искова молба и предявения с нея иск и становището на ответника в отговора ѝ, съобразявайки събраните по делото доказателства, основавайки се на релевантните правни норми и вътрешното си убеждение, намира следното:

Исковата молба е подадена от надлежно легитимирана страна при наличие на правен интерес от производството, като предявеният с нея иск е **допустим** и следва да бъде разгледан по същество. Не са налице предпоставки за решаване на делото с неприсъствено решение или решение при признание на иска.

Съобразно нормата на чл. 154, ал. 1 ГПК доказателствената тежест по иска с правно основание чл. 124, ал. 1 вр. чл. 422 ГПК вр. чл. 411 КЗ е за ищеца. Същият следва при условията на пълно и главно доказване да установи, че е сключен договор за имуществено застраховане при ищеца за процесното увредено имущество, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на трето лице, чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, да е настъпило събитие, за което ответникът носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение ищецът да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение в размер на действителните вреди. В тежест на ответника е да докаже, че е погасил претендираното вземане, съответно обстоятелствата, които го освобождават от това задължение. Извън това в тежест на всяка от страните е да установи фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици.

С оглед твърденията в исковата молба и отговора на същата, съдът намира, че между страните не се спори относно това, че към 13.08.2021г. гражданската отговорност на водача на лек автомобил марка "Ситроен", модел "C5", рег. № *****, е била застрахована при ответника.

Видно от представената Застрахователна полица № ***** „Порт Моторс“ ЕООД е сключило с ищеца договор за застраховка „Индустриален пожар и други щети на имущество с покритие на рискове съгласно клаузите по полицата и период на покритие 26.01.2021г.-25.01.2022г. по отношение на обект автомобилка „Сонакс“, находяща се на вълнолома на Морската гара в град Варна. Описаното произшествие съставлява покрит риск по така сключения договор за застраховка. Видно от описанието на щетата в застрахователната преписка, както и от анализа на вещото лице на изслушаната по делото експертиза, се касае за удар на автомобил във витринните на автомобилката, при което са счупени стъклата на витрините и са повредени металните им профили. Неправилно застрахователят е изплатил обезщетението като такова по покрит риск Д4 - увреждане на имущество в следствие на удар от превозно средство или животно, тъй като този риск не е покрит по договора за застраховка. Въпреки това събитието е покрит риск по договора за застраховка по клауза Д5 – чупене на стъкла, витрини, рекламни надписи и табели, поради което за застрахователя е било налице основание да изплати обезщетение за него.

Не се доказва обаче по делото процесното ПТП да е резултат от виновно и противоправно действие на водача на застрахования при ответника водач, което изрично е оспорено от ответника.

По делото е представено заверено копие от двустранен протокол от 13.08.2021г., съставен между К. П. К., водач на автомобила „Ситроен“, и „Порт Моторс“ ЕООД. Според схемата в протокола и уведомлението за щета /л.7/, К. при паркиране в клетка на автомивката не преценил и увредил стъклата и алуминиева греда. Двустранният протокол е подписан от страните, включително и от водача на автомобила „Ситроен“ при вписано признание за вината му. С полагане на този подпис деликвент (водача на застрахованото при ответника МПС) принципно признава извънсъдебно неизгоден за него факт, а този факт е признат в качеството му на застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“, което признание принципно обвързва и застрахователя му. Това извънсъдебно признание обаче бе оспорено от страна на ответника, който заяви, че оспорва както механизма на ПТП, така и вината на застрахования при него водач. В тази връзка на вещото лице от страните не бяха поставени въпроси, свързани с установяване на механизма на ПТП, а само относно причинната връзка между описания механизъм на ПТП и претендираните вреди, както и тяхната стойност.

Като свидетел по делото бе разпитан и водачът на автомобила – К. К.. Същият твърди, че му е известна автомивката, но не си спомня за никакъв инцидент с кола. Нито двустранния протокол, нито наличните по делото снимки му припомнят нещо. Не знае чии са подписите, като свой подпис разпознава (най-вероятно) веднъж този при буква „Б“, а после този при буква „А“. Няма собствен автомобил, не си спомня какви чужди автомобили е карал, не знае кой е А.Б. /вписан като собственик в протокола за ПТП/. Най-вероятно свидетелят е написал, че е виновен и че не е употребил алкохол. После обаче казва, че на негово име е бил регистриран автомобил, но това е било много отдавна. Не може да се сети кой му е предоставил за управление колата. Така дадените показания нямат каквато и да било доказателствена стойност. Те не съдържат релевантна за делото информация, тъй като свидетелят обективно не съобщава никакви факти, лавирайки между хипотетичност, условност и липса на спомени. При липсата на данни той да боледува или да е боледувал от заболяване, което да даде пряко отражение върху паметта му, за съда буди недоумение така твърдяната тоталната липса на спомени. Наличието или липсата на регистриран на негово име автомобил, предоставянето за управление на чужд автомобил и още повече участието в ПТП с него не са обстоятелства от ежедневната рутина, които е логично и нормално да бъдат забравени. Напротив – житейски правдоподобно е те да оставят ярък отпечатък в съзнанието, който, макар и донякъде избледняващ с хода на времето, се запазва в достатъчна степен. Затова и показанията на свидетеля съдът възприема като целенасочено дадени в насока неказване на каквото и да било съдействие на правосъдието и в нарушение на задълженията му по чл. 163, ал. 1 и чл. 166, ал. 2 ГПК вр. чл. 170, ал. 1 и ал. 2 ГПК.

Доколкото други доказателства, от които да се установи точният механизъм на ПТП, съответно вината на водача, застрахован при ответника, не бяха събрани, то **предявеният иск се явява неоснователен и само на това основание подлежи на отхвърляне**, като обсъждането на останалите събрани по делото доказателства и доводи на страните се явява безпредметно.

По разноските:

Съгласно чл. 78, ал. 1 и ал. 3 ГПК, право на разноски има само страната, в полза на която е постановен съдебният акт. Съобразно изхода от делото право на разноски има само ответникът, който своевременно е заявил претенция в тази насока. В негова полза следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер от **100,00 лева**.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „*****“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище в град София, срещу ЗД „*****“ АД, ЕИК *****, със седалище в град София, иск с правно основание чл. 124, ал. 1 вр. чл. 422 ГПК вр. чл. 411 КЗ за признаване за установено между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата от **883,33 лева**, представляваща регресно вземане за изплатено застрахователно обезщетение по щета № ***** за нанесени вреди на търговски обект - автомивка "Сонакс", находяща се в град Варна, Вълнолом - Морска гара, при пътно-транспортно произшествие, настъпило на 13.08.2021г. и причинено от водача на автомобил марка "Ситроен", модел "C5", рег. № *****, гражданската отговорност за който към датата на ПТП била застрахована при ответника, **ведно със законната лихва** от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение (04.01.2023г.) до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА „*****“ ЕАД, ЕИК *****, със седалище в град София, да заплати на ЗД „*****“ АД, ЕИК *****, със седалище в град София, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от **100,00 лева**, представляваща разноси – юрисконсултско възнаграждение в първоинстанционното исково производство (гр.д. № 16952/2023г. на СРС).

Решението подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с въззивна жалба, подадена чрез Софийския районен съд в двуседмичен срок от съобщението.

Решението, на основание чл. 7, ал. 2 ГПК, да се съобщи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____